

GOLDONI

TEATRU

CARLO GOLDONI

Gâlcevele din Chioggia

CUPRINS

PERSONAJELE	4
ACTUL I	5
TABLOUL 1	5
TABLOUL 2	6
TABLOUL 3	7
TABLOUL 4	10
TABLOUL 5	11
TABLOUL 6	12
TABLOUL 7	14
TABLOUL 8	15
TABLOUL 9	18
TABLOUL 10	19
TABLOUL 11	19
TABLOUL 12	21
ACTUL II	22
TABLOUL 1	22
TABLOUL 2	25
TABLOUL 3	26
TABLOUL 4	29
TABLOUL 5	29
TABLOUL 6	30
TABLOUL 7	31
TABLOUL 8	32
TABLOUL 9	32
TABLOUL 10	34
TABLOUL 11	36
TABLOUL 12	37
TABLOUL 13	38
ACTUL III	40
TABLOUL 1	40
TABLOUL 2	40
TABLOUL 3	41
TABLOUL 4	42
TABLOUL 5	43
TABLOUL 6	43

TABLOUL 7.....	44
TABLOUL 8.....	44
TABLOUL 9.....	45
TABLOUL 10.....	46
TABLOUL 11.....	47
TABLOUL 12.....	48
TABLOUL 13.....	49
TABLOUL 14.....	50
TABLOUL 15.....	51
TABLOUL 16.....	52
TABLOUL 17.....	54
TABLOUL 18.....	54
TABLOUL 19.....	55
TABLOUL 20.....	55
TABLOUL 21.....	56
TABLOUL 22.....	57
TABLOUL 23.....	58
TABLOUL 24.....	59
ULTIMUL TABLOU	59

PERSONAJELE

JUPAN TONI (ANOTNIO) - proprietar de tartană
pescărească

MĂTUȘA PASQUA - soția jupânului Toni

LUCIETTA - fată, sora jupânului Toni

TITTA NANE (GIANBATTISTA) - tânăr pescar

BEPPE (GIUSEPPE) - flăcău, fratele jupânului Toni

JUPAN FORTUNATO - pescar (vorbește în dialect Chioggiot,
se adaptează în funcție de actor, astfel încât să fie un stil
aparte și greu de înțeles)

MĂTUȘA LIBERA - soția jupânului Fortunado

ORSETTA (ORSOLINA) - fată, sora mătușii Libera

CHECCA (FRANCESCA) - altă fată, sora mătușii Libera

JUPAN VICENZO - pescar

TOFFOLO (CRISTOFORO) - luntraș

ISIDORO - locțiitor al cancelarului criminal

PORTĂRELUL - curierul cancelariei criminale

CANOCCHIA - tânăra care vinde dovleac copt

SERVITORUL LOCȚIITORULUI

Bărbați pe tartana jupânului Toni

Acțiunea se petrece la Chioggia

ACTUL I

TABLOUL 1

Uliță cu diferite căsuțe.

Pasqua și Lucietta de o parte. Libera, Orsetta și Checca de alta. Toate șed pe scaune de paie, lucrând dantele pe pernițe montate în ramele lor.

Limbaș: Jupan Toni, Lucietta, Libera, Checca, Vincenzo, Toffolo, Canocchia, dialect venețian.

LUCIETTA: Ce ziceți, fetelor, de vremea asta?

ORSETTA: Ce vânt o fi ăsta?

LUCIETTA: Nu știu, tu. *(către Pasqua)* Spune-mi, cumnată, ce vânt e ăsta?

PASQUA *(Orsettei)*: Nu simți ce bucură de siroco?

ORSETTA: O fi bun pentru corăbieri?

PASQUA: De bună seamă. Dacă ne vin bărbații, au vântul în spate.

LIBERA: Azi-mâine sunt aici.

CHECCA: Mătușă Pasqua, cumnatu-meu Fortunato, nu-i dus la pescuit cu jupân Toni?

PASQUA: Ba da, nu știi că-i într-o tartană cu jupânul meu și cu Beppe, frate-sau?

CHECCA: E și Titta Nane cu ei?

LUCIETTA *(către Checca)*: Bineînțeles! Ce vrei să spui? Ce-ai tu cu Titta Nane?

CHECCA: Eu? Nimic.

LUCIETTA: Nu știi că de doi ani sunt în vorbă cu el? Și că de-ndată ce coboară pe uscat mi-a făgăduit să-mi dea inelul de logodnă?

CHECCA (*ca pentru sine*): Afurisită mai e! Pe toți îi vrea numai pentru ea.

ORSETTA: Lasă Luceitta, nu-ți face gânduri. Înainte să se mărite Checca, soru-mea, trebuie să mă mărit eu, eu trebuie să mă mărit. Când o veni Beppe, frate-tu, o să mă ia de nevastă; și dacă o vrea Titta Nane, o să te poți mărita și tu. Pentru soru-mea mai e timp.

CHECCA (*către Orsetta*): Oh! Tu, surioară, ai vrea să nu mă vezi măritată în veci.

LIBERA: Tacă-ți gura, vezi-ți de lucrul tău.

CHECCA (*pentru sine*): Da, da, vreau să mă mărit, chiar dac-ar da peste un neisprăvit din ăla care adună raci.

TABLOUL 2

Toffolo, cei de mai înainte. Apoi Canocchia.

LUCIETTA: Hei, bună ziua, Toffolo!

TOFFOLO: Bună, Lucietta.

ORSETTA: Domnule maimuțoi, dar noi ce suntem?

TOFFOLO: Dacă ați avea răbdare, o să vă dau bună ziua și vouă.

CHECCA (*pentru sine*): Nici Toffolo nu-i de lepădat.

PASQUA: Ce-i mucosule? Ți-ai terminat treburile?

TOFFOLO: Am lucrat pân-acum. Am fost cu luntrea la chei să-ncarc mărar; și-astfel mi-am câștigat pâinea pe ziua de azi.

LUCIETTA: Nu ne cumperi nimic?

TOFFOLO: Cum să nu? Poruncește!

CHECCA (*Orsettei*): Uh! O auzi, neobrăzata?

TOFFOLO: Așteaptă. (*Strigă*) Hei! Dovleac copt!
CANOCCHIA (*cu o măsuță pe care sunt mai multe bucăți de dovleac galben copt*): Priviți, proaspăt ieșit din cuptor!
TOFFOLO: Vrei, Lucietta? (*Îi oferă o bucată de dovleac.*)
LUCIETTA: Ba bine că nu, dă-o-ncoa.
TOFFOLO: Vrei și dumneata, mătușă Pasqua?
PASQUA: Drace! Mă prăpădesc după dovleac copt! Dă-mi o bucată.
TOFFOLO: Poftim! Nu mănânci, Lucietta?
LUCIETTA: Frige. Aștept să se răcească.
CHECCA: Hei, mătușă Canocchia!
CANOCCHIA: Iată-mă-s!
CHECCA: Dă-mi și mie o bucățică.
TOFFOLO: Sunt aici! Ți-o plătesc eu.
CHECCA: Nu, domnule, nu vreau.
TOFFOLO: Dar de ce nu?
CHECCA: Pentru că nu mă înjosesc.
TOFFOLO: Dar Lucietta s-a înjosit?
CHECCA: Da, da Lucietta se înjosește, ea-și îngăduie orice.
LUCIETTA: Ce-i domnișoară? Nu cumva te-ai îmbufnat că ți-am luat-o înainte?
LIBERA: Las-o moartă! Las-o moartă!
CANOCCHIA: Mai dorește careva ceva? (*Pleacă strigând:*)
Dovleac copt, dovleac cald!

TABLOUL 3

Cei de mai înainte, fără Canocchia.

TOFFOLO (*ușor, către Checca*): Ții minte, domnișoară, când mi-ai spus că nu sunt destul de bun pentru dumneata?
CHECCA (*ușor, către Toffolo*): Pleacă, nu vreau să știu nimic de la tine.

TOFFOLO (*ușor, către Checca*): Păi da, fir-ar să fie! Și venisem cu gânduri bune!

CHECCA (*ca mai sus*): Ce gânduri?

TOFFOLO (*ca mai sus*): Jupanol meu vrea să mă treacă pe o barcă de călători și, cum îmi vine sorocul, vreau și eu să mă însor.

CHECCA (*ca mai sus*): Zău?

TOFFOLO (*ca mai sus*): Dar dumneata ai spus că nu te înjosești.

CHECCA (*ca mai sus*): Oh! Am spus de dovleac, nu de dumneata.

LIBERA: Hei, hei, cu voi vorbesc, ce tot șușotiți acolo?

LUCIETTA (*pentru sine*): Ce neobrăzare! Ha! Vreau să-l aduc la disperare!

TOFFOLO: Și cum îți merge, Lucietta?

LUCIETTA: Bine, mulțumesc. Luați loc.

TOFFOLO (*pentru sine*): Oh! Aici mă simt mai bine! (*se așează*)

CHECCA (*ușor, către Orsetta, arătându-i-l pe Toffolo lângă Lucietta*): Hei! Ce zici?

ORSETTA: Lasă-i să facă ce vor, nu te amesteca.

TOFFOLO (*ușor, către Lucietta*): Dacă stau aici, mă bați?

LUCIETTA (*către Toffolo, ca mai sus*): Ah, Nebunule!

ORSETTA (*ușor către Libera, arătând-o pe Lucietta*): Ce zici?

CHECCA (*pentru sine*): Dacă află Titta Nane e vai de ea!

TOFFOLO (*ușor, către Lucietta*): Măi, ce ochi hoțomani!

LUCIETTA (*încet, către Toffolo*): Aș! Nu-s ca ai Checcăi!

TOFFOLO (*către Lucietta*): Cine? Checca? Nici nu mă gândesc la ea!

LUCIETTA (*ușor, către Toffolo*): Nu-ți place de ea?

TOFFOLO (*ușor către Lucietta*): Nici de frică!

LUCIETTA (*ușor către Toffolo, surâzând*): I se spune Brânzuca.

TOFFOLO (*ușor către Lucietta, surâzând și privind-o pe Checca*): Brânzuca i se spune?

CHECCA (*tare către Toffolo și Lucietta*): Hei, voi de acolo!
Nu-s oarbă! Vreți să isprăviți odată?

TOFFOLO (*tare, imitându-i pe cei care vând brânză*): Brânză proaspătă, brânză!

CHECCA (*se ridică*): Ce vorbă-i asta? Ce-i cu brânzoveneala asta?

ORSETTA (*Checcai, se ridică*): Nu te amesteca!

LIBERA (*către Orsetta și Checca, ridicându-se*): Vedeți-vă de treabă.

ORSETTA: Ia te uită la el, domnul Toffolo Poponete!

TOFFOLO: Ce-i aia Poponete?

ORSETTA: Da domnule. Crezi că nu știm că ți se spune Toffolo Poponete?

LUCIETTA: Ia te uită la ele! Frumoasă purtare!

ORSETTA: Haida-de, dragă domnișoară Lucietta Gurăspartă.

LUCIETTA: Ce-i aia Gurăspartă? Mai bine uită-te la dumneata, domnișoară Orsetta Gălușcă.

LIBERA: Nu-mi forfeca surorile, că a naibii să fie ...

PASQUA: Fii cuviincioasă cu cumnată-mea.

LIBERA: Eh, mai tacă-ți gura, doamnă Pasqua Broboadă.

PASQUA: Tacă-ți dumitale gura, doamnă Libera Gogoasă.

TOFFOLO: De n-ați fi femei, pe sângele de pepene verde....

LIBERA: O să vie jupânu-meu.

CHECCA: O să vie și Titta Nane. Vreau să-i spun tot, vreau să-i spun.

LUCIETTA: Spune-i. Ce-mi pasă mie?

ORSETTA: Să vină jupan Toni Coșoarcă...

LUCIETTA: Da, da să vină jupân Fortunato Bâlbâilă....

ORSETTA: Oh, ce gâlceavă!

LUCIETTA: Oh, ce încrâncenare!

PASQUA: Oh, ce păruială!

ORSETTA: Oh, ce scârmăneală!

TABLOUL 4

Jupan Vincenzo. Cei de mai înainte.

VICENZO: Ola, ola, liniște muierilor. A sosit tartana jupânului Toni!

PASQUA (*Luciettei*): Oe! Tăcere, a venit bărbatu-meu!

LUCIETTA: Of, o fi și Titta Nane!

LIBERA: - Oe, fetelor, nu care cumva să afle ceva cumnatul vostru.

ORSETTA: Tăceți, tăceți, să n-afle nici Beppe.

TOFFOLO: Lucietta, aici-s eu, nu te neliniști.

LUCIETTA (*lui Toffolo*): Cară-te!

PASQUA (*lui Toffolo*): Piei!

TOFFOLO: Eu, pe sângele Diane! Mă duc, mă duc chiar acum la Checchina! (*se apropie de Checca*).

LIBERA: Șterge-o, spurcăciune!

ORSETTA: În lături!

CHECCA: Lua-te-ar zgaibă!

TOFFOLO (*cu ciudă*): Eu, spurcăciune? Pe mine să mă ia zgaibă?

VICENZO (*îi dă un ghiont*): Du-te și trage pânzele!

LIBERA: Hai, să nu ne găsească bărbații certate.

LUCIETTA (*către Vincenzo*): Oe, să nu le spui nimic.

VICENZO: Nici o grijă!

ORSETTA: Să nu te-apuci să vorbești...

VICENZO: Ei, la ce vă gândiți! (*pleacă*)

PASQUA: Oh, eu repede m-aprind și repede-mi trece!

LUCIETTA: Checca, ești supărată?

CHECCA: Nu știi decât să iei lumea peste picior.

ORSETTA: Las-o baltă. Hai dă-mi un pupic, Lucietta!

LUCIETTA: Ține, suflețel! (*se pupă*)

ORSETTA: Și tu, Checca!

PASQUA: Avanti, avanti! Hai aduceți totul în casă, că pe urmă mergem la tartană!

ORSETTA: De-abia aștept să-l văd pe dragul meu de Beppe!
(*își ia scaunul și iese*)

LUCIETTA: La revedere Checca, dragă Checca. (*își ia scaunul*)

CHECCA: Lucietta, iubită Lucietta. Ne-am împăcat? (*își ia scaunul și iese*)

LUCIETTA: Nici o teamă! (*Își ia scaunul și iese*).

TABLOUL 5

Vedere asupra canalului cu felurite bărci pescărești, printre care tartana Jupanolui Toni.

Fortunato, Beppe, Titta Nane, bărbați de pe tartana, Jupan Toni pe uscat. Apoi Jupan Vincenzo.

TONI: Ziua bună, Jupan Vincenzo!

VICENZO: Cum a fost?

TONI: Ei, nu ne putem plânge.

VICENZO: Ce-aveți pe tartana? Aveți și chefali?

TONI: Pe valurile Diane! Am niște chefali mari cât limba de vită, cu tot respectul!

VICENZO: Și barbuni?

TONI: Avem vreo șase din ăștia, mari cât fundul unui butoi.

VICENZO: Pot să văd peștele ăsta?

TONI: Haide! Întindeți-i mâna jupânului Vincenzo!

VICENZO (*pentru sine, trecând pe tartana*): Ce oameni cumsecade sunt pescarii!

TONI: Bine-ar fi să pot vinde tot peștele de la bord! Ce bine mi-ar prinde! Că de-ncăpem pe mâna negustorilor, ăștia nu dau nimic, ăștia vor totul numai pentru ei. Noi, ăștilalți, săracii de noi, ne primejduim viața pe mare și domnii neguțători cu boneta de catifea se îmbogățesc prin truda noastră.

TABLOUL 6

Pasqua, Lucietta, cei de mai înainte.

PASQUA *(lui Toni)*: Toni!

TONI: Pasqua!

LUCIETTA *(lui Toni)*: Hei!

TONI: Hei!

PASQUA: Ați avut o călătorie frumoasă?

TONI: Ce tot vorbești de călătorie, ne-am riscat viața. Dar ne-am întors încărcăți de pește și suntem toți veseli și bucuroși.

PASQUA: Da, da, Slava Domnului. Ai fost în port?

TONI: Desigur, am fost în Sinigaglia.

LUCIETTA: Și nu mi-ai adus nimic?

TONI: Ba da. Ți-am adus două perechi de ciorapi roșii.

LUCIETTA: Ah! Dragul meu frățior, cât mă iubește el pe mine!

PASQUA: Bărbate, mie mi-ai adus ceva?

TONI: Ție ți-am adus stofe.

PASQUA: Ce fel de stofe?

TONI: Vei vedea.

PASQUA: Deci de care?

TONI: Vei vedea imediat, dacă-ți spun. Imediat!

LUCIETTA *(către Beppe)*: Și tu, mi-ai adus și tu ceva?

BEPPE: Ia te uita la ea! Ce-ai fi vrut să-ți aduc ție? Am cumpărat inel pentru logodnică.

LUCIETTA: E frumos?

BEPPE *(îi arată inelul)*: De bună seama! Ia privește!

LUCIETTA: Vai ce frumos e! Un inel ca ăsta pentru aia?

BEPPE: De ce-i spui aia?

LUCIETTA: Dacă-ai ști ce ne-a făcut! Întreab-o pe cumnata; zdrențăroasa aia de Orsetta și coțofana ailaltă de Checca mai că nu ne-au sfâșiat. Și ce ne-au putut spune!

PASQUA: Parcă mătușa Libera puține a vorbit? Nici că se putea să ne facă mai albie de porci, decât ne-a făcut ea.

TONI: Ce-i? Ce-a fost?

BEPPE: Ce s-a întâmplat?

LUCIETTA: Nimic. Limbi ascuțite. Limbi bune de smuls cu cleștele!

PASQUA: Eram în fața casei și lucram la dantelele noastre...

LUCIETTA: Fără să scoatem un cuvânt...

PASQUA: Ah, dac-ați ști! Din pricina tâlharului de Toffolo Poponete.

LUCIETTA: E geloasă pentru frumușelul ăla.

BEPPE: Ce spui? A vorbit Orsetta cu Toffolo Poponete?

TONI: Ei, haide, nu veni acum să-l întărâți pe băiat, să se mai iște o pricină.

BEPPE: Cu cine a vorbit Poponete?

LUCIETTA: Cu toate.

BEPPE: Și cu Orsetta?

LUCIETTA: Cred că da.

BEPPE: Sangué di Diana!

TONI: Oh, terminați odată, că n-am chef să iasă vorbe.

BEPPE: Nu, n-o mai vreau pe Orsetta! Și Poponete, pe falca balenei, o să mi-o plătească.

TONI: Haideți; hai acasă!

LUCIETTA: Unde-i Titta Nane?

TONI (*supărat*): Pe tartană.

BEPPE: Cu Orsetta nu mai vreau să am nimic de-a face. O să vând inelul!

LUCIETTA: Dă-mi-l mie, dă-mi-l.

BEPPE: Lua-te-ar să te ia!

LUCIETTA: Oh, ce dobitoc!

TONI: Așa-ți trebuie, ți s-ar cuveni să o pățești mai rău. Acasă-ți spun, imediat acasă. Până acum m-am jucat, pe urmă... (*Arată că vrea să-i dea câteva.*)

LUCIETTA: Ia te uita ce modă e asta! Nu mai stau eu lângă tine! Cum îl văd pe Titta Nane îi și spun. Ori mă ia

imediat de nevastă, ori, pe trupul Diane, mai bine mă bag servitoare. *(Pleacă.)*

PASQUA: Măi, ce ți-e și cu bărbații ăștia! Niște brute! *(Iese.)*

TONI: Măi, ce ți-e și cu muierile astea! Niște bârfitoare! *(Iese.)*

TABLOUL 7

Fortunato, Titta Nane, Vincenzo.

Vin de pe tartană, însoțiți de oameni, încărcăți cu coșuri.

TITTA NANE: Era și Lucietta ?

VICENZO: Oh, drăguțul de tine! Ți-e teamă că n-ai să-ți vezi logodnica?

TITTA NANE: Dac-ai ști. Mor de dorul ei!

FORTUNATO *(Vorbește repezit, îl strigă pe jupân Vincenzo):*
Jup' Icenzo!

VICENZO: Ce-i, jupâne Fortunato?

FORTUNATO: Aici e peștele dumneavoastră. Patru coșuri de pălămidă, două coșuri de ba'buni, șase, șase, șase vavloa'e și un coș de ba'ogi.

VICENZO: Ce anume?

FORTUNATO: Și un coș de ba'ogi.

VICENZO: Nu-nțeleg!

FORTUNATO: Nu mă înțelegeți? Patru coșuri de pălămidă, două coșuri de barbuni, șase de zavloace și un coș de batogi.

VICENZO: Iertare, jupan Fortunato, dar nu pricep o vorbă din ce-ai zis!

FORTUNATO: Ha, ha! Asta-i bună! Nu pricepi chiar nimic?
Doar vorbesc limba din Chioggia!

VICENZO: Am priceput! La revedere jupân Fortunato!

FORTUNATO: La revedere jupân Vincenzo!

VICENZO: La revedere, Titta Nane!

TITTA NANE: La revedere jupâne!

VICENZO: Haideti băieți! Veniți după mine cu peștele!
Dragul de jupân Vincenzo, vorbește de parcă ar mesteca găluște! (*Iese.*)

TABLOUL 8

Fortunato. Titta Nane

TITTA NANE: Pornim, jupân Fortunato?

FORTUNATO: 'aptă.

TITTA NANE: Ce vrei s-așteptăm?

FORTUNATO: 'teptați!

(Libera, Orsetta, Checca. Cei de mai înainte. Toate se salută etc.)

ORSETTA: Și domnia ta, Titta Nane?

TITTA NANE: Doamnele mele!

CHECCA: De ce nu vii mai aproape? Ți-e frică? Ți-e frică să n-audă Lucietta?

TITTA NANE: Ce face Lucietta? E bine sănătoasă?

ORSETTA: Ehee! Cum să nu fie sănătoasă... drăguța de ea!

TITTA NANE: Dar ce? Nu mai sunteți prietene?

ORSETTA (*ironică*): Oho! Și încă cum!

CHECCA (*cu ironie*): Ne iubește așa de tare!

LIBERA: Gata, fetelor, tăceți. Ne-am dat cuvântul, am zis că nu deschidem gura.

FORTUNATO: Oe! Femeie! Am a'us făina de porumb tu'cesc și om face mămăliga.

LIBERA: Bravo ție! Ai adus făina de porumb turcesc! Ce mă bucur!

TITTA NANE (*către Libera*): Trebuie să-mi spui...

FORTUNATO (*către Titta Nane*): Lasă oame'ii să vo'bească, lasă-i...

LIBERA (*către Fortunato*): Liniștește-te, drăguțule!

TITTA NANE: Trebuie să-mi spui ce-a fost cu Lucietta.

LIBERA (*malițioasă*): Nimic.

TITTA NANE: Nimic?

ORSETTA (*Dând cu cotul Liberei*): Nimica, haide, nimica.

CHECCA (*Dând cu cotul Orsettei*): Mai bine-așa, nimica.

FORTUNATO (*spre tartană*): Hei, copii! Aduce'i-mi sacu' cu făina!

TITTA NANE: Dar dragele mele, dac-a fost ceva, spuneți. Nu vreau să fiți dușmance. Știu că voi sunteți cumsecade. Și mai știu că și Lucietta e un mărgăritar!

LIBERA: O... e drăguț!

ORSETTA: Oh, ce mărgăritar!

CHECCA: Oh, ce nestemată!

TITTA NANE: Ce-aveți de spus împotriva ei?

ORSETTA: Nimic.

CHECCA: Întreabă-l pe Poponete!

TITTA NANE: Cine este acest Poponete?

LIBERA: Haideți fetelor, tăceți din gură. Ce dracu' aveți, de nu puteți tăcea?

TITTA NANE: Care va să zică, cine-i Poponetele asta?

CHECCA: Luntrașul ăla... nu-l cunoști?

(*Oamenii coboară de pe tartană cu pește și un sac.*)

FORTUNATO (*către Titta Nane*): Ha, să me'em, iată peștele și făina.

TITTA NANE (*către Fortunato*): Ah! Fir-ar al naibii! Ce-are ăsta cu Lucietta?

ORSETTA: Îi dă târcoale.

CHECCA: Îi cumpără dovleac copt.

LIBERA: Din pricina ei, pungașul se rățoia la noi.

TITTA NANE: Asta-i bună!

FORTUNATO (*către femei*): Acasă! Acasă!

LIBERA (*către Titta Nane*): Mamma mia, dac-ai ști cum ne-a scărmanat!

CHECCA: Mi-a spus: Brânzuca!

ORSETTA: Numai și numai din pricina mărgăritarului dumitale!

TITTA NANE (*gâfâind*): Unde-i? Pe unde stă? Pe unde umblă? Unde l-aș putea găsi?

ORSETTA: Aș! Stă cu casa pe calea Coroanei sub porticul ce dă spre canal.

CHECCA: Luntrea și-o ține pe canalul palatului, în fața pescăriei.

TITTA NANE: Lăsați pe mine, de-l găsesc îl fac felii ca pe un ciortan.

CHECCA: Eh! Dacă vrei să dai de el, îl găsești la Lucietta!

TITTA NANE: La Lucietta?

ORSETTA: Da, da, la logodnica dumitale!

TITTA NANE: Nu; nu mai e logodnica mea. Vreau s-o las, vreau s-o părăsesc! Și tâlharul ăla de Poponete, pe sângele Diane, îl jupoi! (*Pleacă.*)

FORTUNATO: Acasă, vă zic! Marș acasă!

LIBERA: Da, să mergem, brotăcelule, să mergem.

FORTUNATO: Ce-ați veni' să spuneți? Ce-ați veni' să flecăriți? Pe valurile Diane! Gaițelor! (*Iese.*)

LIBERA: Ia te uită! Din pricina voastră, flușturatecelor, intru întotdeauna la apă. Ce dracu e cu voi? Ați făgăduit să nu vorbiți și poftim: ați venit să vă umble gura, ați venit să faceți și să dregeți. Dracul să vă pieptene, îmi scoateți peri albi. (*Iese.*)

CHECCA: Dacă Lucietta și-o pierde logodnicul, paguba-i a ei.

ORSETTA: Eu și-așa îl am pe-al meu.

CHECCA: Iar eu am să-mi găsesc unul! (*Ies amândouă.*)

TABLOUL 9

Străzi cu case, ca în prima scenă.

Toffolo, apoi Beppe.

TOFFOLO: Da, ce prostie din partea mea. Curată prostie! Nu trebuia să mă leg de Lucietta, ea e logodită. De ea nu trebuia să mă leg. Checca e încă liberă, cu ea pot să mă-ndrăgostesc. S-a supărat! Și pe bună dreptate. Semn clar că mă iubește! Măcar de-aș putea s-o văd! De i-aș putea vorbi puțin, s-o împac. Mă uit, să vad dacă e acolo s-o iscodesc puțin. *(Se apropie de intrarea în casă.)*

BEPPE: Hei! Jupân Poponete!

TOFFOLO: Ce-i aia Poponete?

BEPPE: Păzea.

TOFFOLO: Ia te uită! Păzea! Ce-i aia păzea?

BEPPE: Șterge-o îți spun!

TOFFOLO: Nu!

BEPPE: Cară-te, că îți mut fălcile.

TOFFOLO: Pe valurile Diane! Arunc cu piatra-n tine!
(Culege pietre.)

BEPPE: În mine, tâlharule?

TOFFOLO: Lasă-mă în pace!

BEPPE: Cară-te, îți spun!

TOFFOLO: Nu vreau să mă car, na, nu vreau și nu vreau!

BEPPE: Pleacă de-aici că te jupoi.

TOFFOLO *(cu piatra în mână)*: Rămâi unde ești, sau îți sparg capul!

BEPPE: Aruncă, dacă-ți dă mâna!

(Toffolo arunca pietre, Beppe încearcă să se ferească.)

TABLOUL 10

Jupânul Toni iese din casă, intră din nou și se reîntoarce imediat, apoi Pasqua și Lucietta

TONI: Ce-i hărmălaia asta?

(Toffolo îl lovește cu o piatra pe jupân Toni.)

TONI: Aau! A dat cu piatra-n mine! Așteaptă tâlharule! O să mi-o plătești tu! *(Intra în casă.)*

TOFFOLO *(adunând pietrele)*: Eu nu fac nimănui nimic, nu fac. De ce-a venit să mă bruftuluiască?

BEPPE: Lasă jos pietrele!

TOFFOLO: Lasă jos cuțitul!

TONI *(iese din casă cu un cuțit de vânătoare în mână)*: Cară-te că te tai în bucăți!

PASQUA *(ținându-l pe Toni)*: Stai jupâne!

LUCIETTA *(ținându-l pe Toni)*: Stai frățioare!

BEPPE: Să-l omorâm!

LUCIETTA *(ținându-l pe Beppe)*: Ai înnebunit? Oprește-te!

TOFFOLO *(amenințând cu piatra)*: Nu mișcați, că vă omor pe toți!

LUCIETTA *(strigând)*: Săriți, oameni buni!

PASQUA *(strigând)*: Ajutoor!

(Improvizație italienească.)

TABLOUL 11

Jupan Fortunato. Libera. Orsetta. Checca. Cei de mai înainte. Oameni cu pește și mălai.

FORTUNATO: Ce se întâmplă? Ce se întâmplă? Repede, repede! Care pe care? Care cu care?

ORSETTA: Ah! E o pricină!

CHECCA: O pricina! (*Fuge în casă.*)

LIBERA: Sunteți nebuni! Încetați!

BEPPE (*către femeii*): E numai vina voastră!

ORSETTA: Ce? Cum?

LIBERA: Ce vrea să-nsemne asta?

LUCIETTA: Da, da, voi iscați gâlceville.

PASQUA: Da, da, voi băgați zăzanie.

ORSETTA: Auzi prostie!

LIBERA: Auzi, gurile rele!

BEPPE: Am să vi-l omor în pragul casei.

ORSETTA: Pe cine?

BEPPE: Pe pungașul ăla de Poponete!

TOFFOLO (*aruncând cu pietre*): Haida-de, nu sunt nici un Poponete!

PASQUA (*împingându-l pe Toni*): Jupâne, în casă cu tine!

LUCIETTA (*împingându-l pe Beppe*): Acasă, frate, acasă.

TONI: Lasă-mă!

PASQUA: În casa, am zis! În casa! (*Îl silește să intre în casă cu ea*).

BEPPE (*Luciettei*): Intră-n casă, îți zic! Intră în casă, nebunule! (*Îl silește să intre cu ea în casă. Încuie poarta*).

TOFFOLO: Fricosule! Ieșiți din casă, dacă aveți curaj!

ORSETTA (*lui Toffolo*): Dispari odată!

LIBERA: Dispari!

TOFFOLO: Da' de ce mă insultă?

FORTUNATO: Pleacă, pleacă, că pe loc îți pu' mâna-n gâ' și-ti sco' fiera pe nas.

TOFFOLO: Te cinstesc pentru că ești om bătrân; și pentru ca ești cumnat cu Checchina. (*Spre poarta casei lui Toni*): Dar tâlharii ăia, câinii ăia, pe sângele Dianeii o să mi-o plătească.

TABLOUL 12

Apare Titta Nane cu un săbioi. Cei de mai înainte.

TITTA NANE (*către Toffolo, lovind săbioiul de pământ*):

Păzea, că te jupoi!

TOFFOLO: Ajutor! (*Se retrage spre poartă.*)

FORTUNATO (*îl oprește pe Titta*): Oprește-te! Stai pe loc!

ORSETTA: Ține-l bine!

TITTA NANE (*se oprește către Toffolo*): Dă-mi drumul! Dă-mi drumul!

TOFFOLO: Ajutor! (*Dă cu spatele de poartă, care se deschide și Toffolo cade înăuntru.*)

FORTUNATO (*ținându-l și trăgându-l*): Titta Nane! Titta Nane!

LIBERA (*către Fortunato*): În casă! Aduceți-l în casă!

TITTA NANE: Nu! Nu vreau!

FORTUNATO (*îl trage cu forța în casă*): Ba trebuie să vrei!

LIBERA: Of, ce spaimă am tras!

ORSETTA: Of, cum îmi bate inima!

PASQUA (*alungându-l din casă pe Toffolo*): Afară de-aici!

LUCIETTA (*asemenea*): Du-te... unde vezi cu ochii!

PASQUA: Du-te... învârtindu-te! (*Iese.*)

LUCIETTA: Neisprăvitule! (*Iese și încuie poarta după ea.*)

TOFFOLO (*către Libera și Orsetta*): Ce spuneți oameni buni?

LIBERA: Așa-ți trebuie! (*Pleacă.*)

ORSETTA: Ba, încă mai mult decât atât! (*Pleacă.*)

TOFFOLO: Pe sângele Diane! Îi dau în judecată! (*Iese.*)

ACTUL II

TABLOUL 1

Cancelaria criminală.

ISIDORO scrie la o măsuță, apoi Toffolo, apoi portărelul.

TOFFOLO: Ilustrisime domn cancelar!

ISIDORO: Lasă-mă cu ilustrisime! Ce dorești?

TOFFOLO: Vă aduc la cunoștință, ilustrisime, că un tâlhar m-a înjurat și m-a amenințat cu cuțitul și chiar vroia să mă bată, și după aceea a venit alt netrebnic, ilustrisime...

ISIDORO: Cap sec! Fără ilustrisime!

TOFFOLO: Atunci chiar și fără ilustrisime, domnule locțiitor, ascultați-mă. Deci...

ISIDORO: Ce meserie ai?

TOFFOLO: Sunt luntraș, lustrisime.

ISIDORO: Cum te numești?

TOFFOLO: Toffolo.

ISIDORO: De unde?

TOFFOLO: Din Chioggia. Sunt chioggiot.

ISIDORO: Și n-ai nume de familie?

TOFFOLO: Nu am, lustrisime.

ISIDORO: E imposibil să n-ai nume de familie!

TOFFOLO: Păi ce nume de familie sa am?

ISIDORO: Ia spune-mi drăguțele, dacă-mi aduc bine aminte, tu ai mai fost pe-aici pe la cancelarie.

TOFFOLO: Da, signiore, am fost o dată pentru cercetări.

ISIDORO: Dacă nu mă înșel, te-am citat sub numele de Toffolo Poponete.

TOFFOLO: Eu mă numesc Toffolo și nu Poponete. Cine mi-a spus așa, a fost o stârpitură, lustrisime.

ISIDORO: Lasă-l odată pe lustrisime ăsta! Deci... cine-s aceia care te-au amenințat?

TOFFOLO: Jupân Toni Cosarca și frate-sau Beppe și apoi Titta Nane.

ISIDORO: Erau înarmați?

TOFFOLO: Pe valurile Dianeii! Și încă în ce fel! Cuțite de pescari, săbii, niște instrumente criminale de-a dreptul!

ISIDORO: Și te-au lovit? Te-au rănit?

TOFFOLO: Nu. M-au speriat numai.

ISIDORO: De ce te-au amenințat?

TOFFOLO: Fără motiv.

ISIDORO: V-ați certat?

TOFFOLO: Eu n-am zis nimic.

ISIDORO: Și cum s-a terminat toată tărășenia?

TOFFOLO: Pai eu stăteam acolo... uite așa... frate, zic eu, dacă vreți să mă omorâți, omorâți-mă, ziceam eu...

ISIDORO: Da, dar cum s-a terminat?

TOFFOLO: Au venit niște oameni cumsecade și mi-au salvat viața.

ISIDORO: Și care erau acești oameni?

TOFFOLO: Jupân Fortunato Calcai și nevasta-sa Libera Gogoașa, și cumnată-sa Orsetta Gălușca, și o altă cumnată Checca Brânzuca.

ISIDORO (*pentru el, scriind*): Da, da, îi cunosc pe toți. Checca, de exemplu, e o bucățică frumoasă! (*către Toffolo*) Și mai erau și alții?

TOFFOLO: Mătușa Pasqua Broboada și Lucietta Gurăspartă.

ISIDORO (*pentru el, scriind*): Ha, și pe ele le știu! (*către Toffolo*.) Mai ai ceva de zis?

TOFFOLO: Eu nu, lustrisime.

ISIDORO: Ceri să fie cumva pedepsiți?

TOFFOLO: Da, lustrisime.

ISIDORO: Ce?

TOFFOLO: Să intre-n pușcărie, lustrisime.

ISIDORO: Și tu la spânzurătoare!

TOFFOLO: Eu, domnule? De ce?

ISIDORO: Ah, încetează odată, cap sec! Mi-e de ajuns, am înțeles tot! *(Scrie pe o foaie mică de hârtie.)*

TOFFOLO *(pentru sine)*: Să sperăm că nu vin și ei să mă pârască pentru că am azvârlit cu pietre. Să poftească, dacă le dă mâna! Eu am venit primul, și cine vine primul, câștigă!

(Isidoro scutură clopoțelul.)

PORTARELUL: Lustrisime.

ISIDORO: Mergi și cheamă martorii ăștia. *(Se ridică.)*

PORTARELUL: Da, lustrisime, veți fi servit!

TOFFOLO: Lustrisime, nu mă uitați.

ISIDORO: Poponete, ești un neisprăvit! *(Iese.)*

TOFFOLO *(către portărel, râzând)*: M-a îndrăgit, domnul locțiitor.

PORTARELUL: Da, se vede. Pentru dumneata-s martorii ăștia?

TOFFOLO: Da domnule portărel.

PORTARELUL: Îmi dai ceva de băut atunci?

TOFFOLO: Cu plăcere, domnule portărel.

PORTARELUL: Dar eu nu știu unde locuiesc acești oameni.

TOFFOLO: Îți arăt eu, domnule portărel.

TOFFOLO: Bravo, domnule Poponete.

TOFFOLO: Lovi-v-ar fulgerul, domnule portărel. *(Ies amândoi.)*

TABLOUL 2

Ulița, ca în primul tablou al primului act. Pasqua și Lucietta ies din casa lor.

LUCIETTA: Frumoasă treabă mi-au făcut gaițele alea! Să se ducă să-i spună lui Titta Nane că am stat de vorba cu Poponete!

PASQUA: Dar tu, bine-ai făcut să-i spui lui frate-tău tot ce i-ai spus?

LUCIETTA: Dar domnia ta, jupâneasă? N-ai spus nimic?

PASQUA: Ba am vorbit și rău am făcut.

LUCIETTA: Ai văzut diavolul! Am jurat să nu deschid gura.

PASQUA: Eu dacă nu pot vorbi, îmi vine să crăp!

LUCIETTA: Ah, eu n-am vrut să vorbesc și nu m-am putut ține. Îmi venea vorba pe limbă, dădeam s-o înghit și mă înăbușea. Cu o ureche auzeam „Taci!” cu cealaltă „Vorbește!”. Mamma mia! Am astupat urechea lui „Taci!” și am căscat-o pe-a lui „Vorbește!”, și am vorbit, cât m-au ținut balamalele.

PASQUA: Auzi, Beppe vrea s-o lase pe Orsetta.

LUCIETTA: O să-și găsească pe alta! În Chioggia nu-i secetă de fete.

PASQUA: A, nu. Cred, ca din patruzeci de mii de suflete câte suntem, treizeci de mii or fi femei.

LUCIETTA: Și câte din ele mai sunt de măritat!

PASQUA: Vezi tu, asta e... Îmi pare rău că te lasă Titta Nane; o să-ți fie greu să-ți găsești altul.

LUCIETTA: Dar ce i-am făcut lui Titta Nane?

PASQUA: Nimic, dar l-au ațâțat gurile alea sparte.

LUCIETTA: Dacă m-ar iubi, nu le-ar da crezare.

PASQUA: Nu știi că-i gelos?

LUCIETTA: De ce? Nici să vorbești nu-i voie? Nici să râzi? Nu-i voie nici să petreci? Bărbații rămân câte zece luni

pe mare: și noi trebuie să lăncezim aici, în tristețe, să
tânjim pe blestemele astea de floricele?
PASQUA: Taci, taci, uite-l pe Titta Nane!
LUCIETTA: Oh! E întors pe dos! Să știi că e întors pe dos!
PASQUA: O să facă pe bosumflatul!
LUCIETTA: Daca-i așa, fac și eu pe bosumflata.
PASQUA: Ți-e drag?
LUCIETTA: Da.
PASQUA: Atunci du-te și fii drăguță.
LUCIETTA: Mai bine crăp!
PASQUA: Măi ce fată încăpățânată!

TABLOUL 3

Titta Nane. Cei de mai înainte.

TITTA NANE (*pentru el*): Aș vrea să o părăsesc, dar nu știu cum să fac.
PASQUA (*încet, către Lucietta*): Uită-te la el, un pic.
LUCIETTA (*încet, către Pasqua*): Ei, da de ce?
TITTA NANE (*pentru sine*): Nici nu se uită la mine!
PASQUA: Ziua bună, Titta Nane.
TITTA NANE: Ziua bună.
PASQUA (*încet, către Lucietta*): Salută-l!
LUCIETTA (*încet, către Pasqua*): Nu cumva ai vrea să fiu eu cea dintâi?!
TITTA NANE: Ah, ce vrednice sunt doamnele!
PASQUA (*încet, către Lucietta*): Zi ceva odată!
LUCIETTA (*încet, către Pasqua*): Nu!
TITTA NANE: Jupână Pasqua, vă place dovleacul copt?
PASQUA: Ah! Ia te uită! De ce mă întrebi?
TITTA NANE: Așa, mi s-a făcut poftă!

(Lucietta tușește cu înțeleș.)

TITTA NANE: Grozav guturai, jupâneasă.

LUCIETTA (*lucrând, fără să-și ridice ochii*): De la dovleac mi se trage.

TITTA NANE (*iritat*): Vezi să nu te-neci!

LUCIETTA (*ca și mai sus*): Să crape cine-mi vrea răul!

TITTA NANE (*pentru sine*): Acum, am spus-o; s-o și fac. Jupână Pasqua, îți vorbesc dumitale, că ești femeie: dumitale ți-am cerut-o pe don'șoara Lucietta și dumitale îți spun că vreau s-o las.

PASQUA: Ce vrea să-nsemne asta? Pe ce motiv?

TITTA NANE: Pe ce motiv! Pe ce motiv!

(Lucietta se ridică și dă să plece.)

PASQUA: Unde te duci?

LUCIETTA: Unde vreau! (*Intră în casă și revine mai târziu.*)

PASQUA: Biata de ea! S-o fi dus să plângă.

TITTA NANE: Pentru cine să plângă? Poate pentru Poponete?

PASQUA: Nu-i așa Titta Nane, nu-i așa: ea ține mult la dumneata; cum te vede plecând pe mare se întristează și se neliniștește. Când e furtună, parcă-i scoasă din minți; se stinge de dorul dumitale. Se scoală noaptea și iese pe balcon să vadă cum e timpul. E moartă după dumneata și nu se uită la alți ochi decât la ai dumitale.

TITTA NANE: Atunci de ce nu-mi spune măcar o vorbă bună?

PASQUA: Nu poate, i-e frică; s-a pierdut cu firea de-a binelea.

TITTA NANE: Atunci vreau să-mi mărturisească și să-mi ceară iertare.

PASQUA: Crezi că o să-ți ceară iertare?

TITTA NANE: Tot ce e posibil...

LUCIETTA: Poftim, domnule! Ghetele, panglicile și cordeluțele ce mi-ai dat! (*Le aruncă pe jos și se așează pe scaun.*) Ia-ți porcăriile astea și să te speli pe cap cu ele!

TITTA NANE: Dacă mai vorbești cu Poponete, îl omor în bătaie!

LUCIETTA: Sunt urâtă, sunt săracă, sunt tot ce vrei; dar după un luntraș tot nu mă duc.

TITTA NANE: Atunci de ce s-a așezat lângă tine? De ce l-ai lăsat să-ți cumpere dovleac copt?

LUCIETTA: Ia te uita, mare lucru!

TITTA NANE: Eu când sunt în dragoste cu cineva, vreau ca nimeni să n-aibă nimic de spus. Pe valurile Dianeil (*Lucietta își șterge ochii.*) Eu sunt bărbatul, s-a înțeles???

(Lucietta plânge, arătând că nu vrea să plângă.)

PASQUA (*către Lucietta*): Ce-ai?

LUCIETTA: Nimic (*Smiorcăindu-se, îi dă un ghiont Pasquei.*)

PASQUA: Plângi?

LUCIETTA: De ciudă, de ciudă. Îmi vine să-l jupoi cu mâinile mele!

TITTA NANE (*înduioșat*): Eu am iubit-o, am iubit-o cu adevărat.

PASQUA (*către Titta Nane*): Și acum nu?

TITTA NANE: Ce să fac? Dacă nu mă mai vrea?

PASQUA: Și tu ce-ai de zis, Lucietta?

LUCIETTA: Dă-mi pace!

PASQUA (*Luciettei*): Ia-ți pantofii și panglicile și fundele.

LUCIETTA: Nu le vreau!

PASQUA: Zi-i ceva!

LUCIETTA: Nu!

PASQUA: Vino-ncoace, Titta Nane.

TITTA NANE: Nu. Niciodată.

PASQUA: Atunci să va ia apele pe-amândoi!

TABLOUL 4

Portărelul vine cu Jupân Fortunato.

FORTUNATO: În cancelarie n-am fost niciodată.

PORTARELUL: N-ai fost niciodată în cancelarie?

FORTUNATO: Nu domnule, nu. Acolo n-am fost niciodată.

PORTARELUL: Data viitoare n-o să mai spui așa.

FORTUNATO: Și ce să caute nevasta-mea acolo?

PORTARELUL: Trebuie să fie audiată.

FORTUNATO: Și cumnată-mea?

PORTARELUL: Și ea.

FORTUNATO: Trebuie să fie și femeile neapărat interogate?

PORTARELUL: Dar de ce vă e teamă?

FORTUNATO: Ele se plâng, se și tem și nu vor să meargă acolo.

PORTARELUL: Dacă nu vine, e cu atât mai rău pentru el.

Pentru neprezentare se dă amendă de 10 ducați. Eu mi-am făcut datoria. *(Pleacă.)*

FORTUNATO: Trebuie să me'gi, trebuie să me'gi! *(Intra în casă.)*

TABLOUL 5

În cancelarie. Isidoro și Jupân Vincenzo.

VICENZO: Vedeți, lustrisime, chestiunea e-o nimica toată.

ISIDORO: Eu nu spun că nu-i cine știe ce. Dar a avut loc citarea martorilor, a fost intentat procesul: judecata trebuie să aibă loc.

VICENZO: Credeți dumneavoastră, lustrisime, că acela care a venit să pârască e nevinovat? Și el a aruncat cu pietre.

ISIDORO: Cu atât mai bine. În cursul judecății vom afla adevărul.

VICENZO: Spuneți, lustrisime, nu s-ar putea aranja lucrurile?

ISIDORO: Ba da. Dacă pârătorul ar vrea pace, s-ar putea, mai puțin cheltuielile de judecată, care trebuie plătite. Până acum faptele nu se arată a fi cine știe ce. Dar nu știu ce pot să spună martorii. Numai să nu fie mai mult; să nu fie frecușuri vechi, gâlceava să nu fi fost plănuită dinainte, să nu fie loviri, pagube pentru terțe persoane sau lucruri de felul asta. De altfel, n-aș vrea să judec eu. Am să va interoghez pe voi. Eu sunt loțiitor și nu cancelar. Dar ca și gentilom stau bucuros la dispoziția celorlalți când e vorba să-i ajut.

VICENZO: Vorbiți ca un domn, pentru că sunteți domn. Cât despre mine, știu ce-am de făcut.

ISIDORO: Eu nu vreau nimic pentru mine.

VICENZO: Ah, un pește, un pește frumos!

ISIDORO: Ei, la un pește ne-am putea înțelege! Sunt sigur de limitele mele față de șeful meu, cancelarul, dar invit și eu la mine niște prieteni.

VICENZO: Ah, știu că domnul loțiitor a dat un ospăț pe cinste!

ISIDORO: Pai ce doriți! Mai muncește omul, și încolo și încoace, și mai trebuie să aibă și câte o plăcere.

VICENZO: Și dacă e vorba de o fețișoară drăguță, domnul loțiitor n-are nimic împotrivă!

ISIDORO: Gata, trebuie să trimit un curier. Rămâi aici. Și spune femeilor să vină la cercetare liniștite; sunt bun cu toată lumea, iar cu femeile sunt dulcele ca marțipanul. *(Iese.)*

TABLOUL 6

Vicenzo singur.

VICENZO: Da, e gentilom într-adevăr. Dar în casa mea nu l-aș lăsa să-și bage nasul. Și lângă femeile mele să nu se-așeze. Acestor jupâni cu perucă nu le stă bine cu noi, pescarii. Ah, pe Diana! Iată-i!

TABLOUL 7

Pasqua, Lucietta, Libera, Orsetta, Checca. Toate cu marama albe. Jupân Fortunato. Cei de mai înainte.

LIBERA: Ah, biata de mine! N-am fost niciodată în locul acesta!

FORTUNATO (*îl salută pe Jupân Vincenzo*): Sluga dumitale, jupân Vincenzo, sluga dumitale!

VICENZO (*salutându-l*): Sluga, jupân Fortunato.

LUCIETTA: Îmi tremură genunchii.

PASQUA: Dar mie? Vai, ce junghi mi s-a pus în piept!

FORTUNATO (*către Vincenzo*): Unde este domnul cancelar?

VICENZO: Cercetarea se va face cu domnul loțiitor.

LIBERA (*încet, către Orsetta, dându-i cu cotul, arătând că-l cunoaște bine*): Ah, loțiitorul!

ORSETTA (*încet, către Checca, dându-i cu cotul și râzând*): Ah, lustrisimul Jupân Ingenios!

PASQUA (*încet, către Lucietta, cu plăcere*): Ai auzit? O să ne cerceteze domnul loțiitor.

LUCIETTA (*încet către Pasqua*): O da, ce bine! Măcar pe el îl cunoaștem!

PASQUA (*încet, către Lucietta*): Da, da, e om cumsecade.

TABLOUL 8

ISIDORO: Ce faceți aici?

TOATE FEMEILE: Lustrisime! Lustrisime!

ISIDORO: Ce poftiți ? Să vă cercetez pe toate odată? Treceți dincolo și așteptați. O să va chem una câte una.

PASQUA: Începeți cu noi!

LUCIETTA: Începeți cu noi!

ORSETTA: Noi am venit înaintea lor!

ISIDORO: O să vă chem pe rând, după numele înscrise în proces. Checca e prima. Deci Checca rămâne aici, iar restul dincolo!

PASQUA: Ei poftim! Păi ea e cea mai tinerică, te cred și eu! (*Iese.*)

LUCIETTA: N-ajunge! Mai trebuie să ai și noroc! (*Iese.*)

FORTUNATO: Hai să ieșim! Afară! (*Iese.*)

LIBERA (*pentru sine*): E atât de aprins, că nu prea mă încred în el!

TABLOUL 9

Isidoro, Checca. Apoi portărelul.

ISIDORO: Cum vă numiți?

CHECCA: Mă numesc Checca.

ISIDORO: Și numele de familie?

CHECCA: Nume de familie? Hai că-i bună!

ISIDORO: Nu ți se spune și Brânzuca?

CHECCA (*se-ncruntă*): Pai da, normal. Și dumneavoastră vreți să râdeți de mine.

ISIDORO: Lasă asta! Răspunde-mi, de ce vroiau bărbații să-l bată pe Toffolo Poponete?

CHECCA: Pentru că Titta Nane e îndrăgostit de Lucietta Gurăspartă, iar Poponete a vorbit cu ea și i-a oferit și dovleac copt.

ISIDORO: Bun. Am înțeles. Ajunge. Câți ani ai ?

CHECCA: Vreți să știți și anii?

ISIDORO: Da, jupâneasă. Toți cei care vin aici pentru cercetare, trebuie să-și spună și anii. Câți ani ai?

CHECCA: Oh! Eu nu-mi ascund anii. Șaptesprezece împliniți.

ISIDORO: Jură c-ai spus adevărul.

CHECCA: Da signiore. Vă jur că am spus adevărul.

ISIDORO: Interogarea dumitale e pe sfârșite.

CHECCA: Atunci pot să merg.

ISIDORO: Nu, mai rămâi puțin. Cum stai cu dragostea?

CHECCA: Ah, nu am nici un iubit!

ISIDORO: Nu minți! Câți drăguți ai?

CHECCA: Dio mio! Nu mă vrea nimeni pentru că-s săracă.

ISIDORO: Ai vrea să-ți fac rost de zestre?

CHECCA: Și încă cum!

ISIDORO: Dacă ai avea zestre, te-ai mărita?

CHECCA: Dar desigur că atunci m-aș mărita, lustrisime.

ISIDORO: Îți place de cineva? Vorbește liber.

CHECCA: Pe Titta Nane, de s-ar putea, l-aș lua de bărbat.

ISIDORO: Păi nu e îndrăgostit de Lucietta?

CHECCA: Pai a lăsat-o.

ISIDORO: Dacă a lăsat-o pe Lucietta, putem să vedem care e situația, poate o vrea să se te ia pe tine.

CHECCA: Cât de mare ar fi zestrea?

ISIDORO: Cincizeci de ducați¹.

CHECCA: O, da domnule!

ISIDORO: Atunci vrei să vorbesc eu cu Titta Nane?

CHECCA: Ah da, lustrisime!

ISIDORO: Aș am să fac. *(Sună clopoțelul.)*

¹ Pe-atunci o sumă obișnuită, suportată din fondurile orașului.

CHECCA: Ah, scump lustrisim! Domnul să vă binecuvânteze!

PORTARELUL: Ați sunat?

ISIDORO: Să intre Orsetta!

CHECCA (*se ridică, pentru sine*): Ce bine-ar fi să-i pot arăta eu Luciette! Ce bine-ar fi!

TABLOUL 10

Orsetta. Cei de mai înainte. Apoi portărelul.

ORSETTA (*încet, către Checca*): Da ce mult ai stat! Ce te-a întrebat?

CHECCA (*încet, către Orsetta*): Ah, soro! A fost o interogare... minunată! (*Iese.*)

ISIDORO: Veniți, așezați-vă!

ORSETTA: Da, signore. (*Se așează cu dezinvoltură.*)

ISIDORO (*pentru sine*): Oho! Asta-i mai îndrăzneță! (*Orsettei*): Cum te numești?

ORSETTA: Orsetta.

ISIDORO: Zisă și...

ORSETTA: Cum adică, zisă și?

ISIDORO: N-ai poreclă?

ORSETTA: Ce poreclă vreți să am?

ISIDORO: Nu ți se spune Galușcă?

ORSETTA: Drept să vă spun, lustrisime, dacă n-aș fi unde sunt, v-as pieptăna un pic peruca.

ISIDORO: Ha! Vorbește cuviincios.

ORSETTA: Ce vrea să însemne asta cu gălușca? Găluștele se fac la Chioggia din griș și făină aurie: și eu nu-s nici galbenă, nici de culoarea găluștilor.

ISIDORO: Domol, nu te aprinde, că nu-i loc aici pentru ifose. Răspunde-mi, știi de ce te-am chemat?

ORSETTA: Nu, domnule.

ISIDORO: Nici nu-ți închipui?
ORSETTA: Nu, domnule.
ISIDORO: Nu știi nimic de niscai gălceve?
ORSETTA: Știu și nu știu.
ISIDORO: Atunci spune ce știi!
ORSETTA: Păi întrebați-mă ăi atunci o să răspund.
ISIDORO (*pentru sine*): Asta-i una din alea care fac pe judecători să-și ia câmpii. (*Către Orsetta.*) Îl cunoști pe Toffolo Zavatta?
ORSETTA: Nu, domnule.
ISIDORO: Toffolo Poponete?
ORSETTA: Da, domnule.
ISIDORO: Știi pe unul care a vrut să-l bată?
ORSETTA: Nu pot ghici gândurile oamenilor.
ISIDORO (*pentru sine*): Blestemata! Vrea să mă țină aici până mâine seară! (*Către Orsetta:*) Titta Nane vânjosul a fost acolo?
ORSETTA: Da, domnule.
ISIDORO: Jupanol Toni Cosarca a fost?
ORSETTA: Da, domnule.
ISIDORO: A fost și Beppe Gurăcască?
ORSETTA: Da, domnule.
ISIDORO: Bravo, Jupâneasa Gălușcă! Jupân Toffolo Poponete a aruncat cu pietre?
ORSETTA: Da, signiore, a aruncat. (*Pentru sine.*) Păcat că nu în capul tău de loțiitor.
ISIDORO: Ce spui?
ORSETTA: Nimic. Stau de vorba cu mine. N-am voie nici să vorbesc?
ISIDORO (*pentru sine*): Oh, m-am saturat. (*Către Orsetta:*) Nu știi dacă Titta Nane era gelos pe Toffolo Poponete?
ORSETTA: Da, domnule. Din pricina Luciettei Gurăspartă.
ISIDORO: Știi că Titta Nane a lăsat-o pe Lucietta?
ORSETTA: Da, domnule.

ISIDORO (*pentru sine*): Checca a zis adevărul. Vreau să văd dacă o pot ajuta. (*Către Orsetta:*) În sfârșit, suntem gata. Câți ani ai?

ORSETTA: Oh, cerule! Și anii vreți să-i știți?

ISIDORO: Da, jupâneasă.

ORSETTA: Bun, atunci scrieți... nouăsprezece.

ISIDORO: Jurați ca ați spus adevărul?

ORSETTA: Știți... dacă-i pe jurate, am douăzeci și patru.

ISIDORO: Înnebunesc! Trebuie să jurați, că ați spus adevărul la interogare.

ORSETTA: A, da signiore. Jur.

(Isidoro sună clopoțelul.)

PORTARELUL: Ce doriți?

ISIDORO: Donna Libera.

PORTARELUL: Imediat. (*Iese*).

ORSETTA (*pentru sine*): Ia te uita! Să-ți spui și anii! (*Se ridică.*)

TABLOUL 11

Donna Libera. Cei doi mai înainte. Apoi portărelul.

LIBERA (*încet, către Orsetta*): Te-ai descurcat?

ORSETTA (*încet, către Libera*): Auzi și tu, vrea să știe și vârsta!

LIBERA (*încet, către Orsetta*): Glumești?

ORSETTA (*încet, către Libera*): Trebuie să și juri. (*Iese.*)

LIBERA (*pentru sine*): Asta-i culmea! Eu n-am să spun nimic, nici câți ani am și nici n-am să jur!

ISIDORO: Așa, veniți, așezați-vă! (*Libera nu răspunde.*)

ISIDORO: Trebuie să veniți aici și să vă așezați! (*Îi face semn să se așeze.*)

(Libera se așează).

ISIDORO: Cine ești?

(Libera nu răspunde.)

ISIDORO *(zgâlțâind-o)*: Răspunde! Cine ești? *(Tare, după o pauză)*: Ești surdă?

LIBERA: N-aud bine!

ISIDORO *(pentru sine)*: Am brodit-o! *(Către Libera.)* Cum te numești?

LIBERA: Poftim?

ISIDORO: Numele dumitale!

LIBERA: Vorbiți un pic mai tare!

ISIDORO: Ah, eu nu țin deloc să înnebunesc! *(Sună clopoțelul.)*

PORTARELUL: Porunciți!

ISIDORO: Să intre bărbatul!

PORTARELUL: Îndată! *(Pleacă.)*

ISIDORO *(către Libera)*: Du-te învârtindu-te!

LIBERA: Domnule?

ISIDORO *(împingând-o să plece)*: Pleacă de-aici!

LIBERA *(pentru sine)*: Na c-am ieșit basma curată!

TABLOUL 12

Isidoro, apoi jupân Fortunato. Apoi portărelul.

ISIDORO *(pentru sine)*: Meseria asta e frumoasă, civilizată, cuviincioasă și chiar folositoare; dar câteodată ți se întâmplă lucruri de-ți vine să sari pe pereți.

FORTUNATO: Tissime dom' locțiitor! Tissime!

ISIDORO: Cine ești?

FORTUNATO: Fortunato. Când mă duceam cu soția mea acasă, i-am văzut pe Jupan Toni, pe Jupan Beppe și pe Titta Nane vânjosul și pe Toffolo Poponete.

ISIDORO: Vorbește clar: ce știi dumneata despre pricină? Dacă nu vorbești clar, nu te pot înțelege.

FORTUNATO: Da, domnule, da. Și Jupan Toni a sco' sabia. Și Beppe arssss' cu pumnalul. Și Poponete a arunca' cu pietre, Titta Nane a ieși' și a dat cu paloșu'. Și apoi s-a dezlănțuit haosul. M-ați înțeles?

ISIDORO: Nici-o iotă!

FORTUNATO: Pai vo' bes' ca la, ioggia, lustrisime. De unde sunteți, 'lustrissime?

ISIDORO: Din Veneția, dar n-am înțeles o boabă.

FORTUNATO: Să mai zi' o da'?

ISIDORO: Ce?

FORTUNATO: Să mai zi' o da'? Încă o da'? Încă o da'?

ISIDORO: Dispari, lua-te-ar apele! Dispari!

FORTUNATO (*ieșind*): Lustrisime!

ISIDORO: Papagalul naibii! (*Sună din clopoțel.*)

PORTARELUL: Porunciți!

ISIDORO: Dă-i pe toți afară! Nu vreau să mai aud nimic!

PORTARELUL: Imediat! (*Iese.*)

TABLOUL 13

Isidoro. Apoi Pasqua și Lucietta. Apoi portărelul.

ISIDORO: Țștia te scot din fire, vrând-nevrând!

PASQUA (*cu căldură*): De ce ne dați afară?

LUCIETTA: De ce nu vreți să ne ascultați?

ISIDORO: Pentru că m-am săturat!

PASQUA: Bine, bine, scumpule, știm tot.

LUCIETTA: Le-ați ascultat pe celelalte și pe noi ne socotiți adunătură?

PASQUA: Vrem și noi să depunem mărturie!

ISIDORO: Isprăviți odată!

PASQUA: Și vrem să dăm și noi argumentele noastre!

LUCIETTA: Și știm deja cine ce-a zis.

ISIDORO: Plecați unde vedeți cu ochii! Draci împielîțați!

Fiarelor! (*Iese.*)

PASQUA: Pe valurile Diane! O să-ți arătăm noi! (*Pleacă.*)

LUCIETTA: La naiba! O să vadă el cu cine are de-a face!

(*Iese.*)

ACTUL III

TABLOUL 1

Ulița cu case ca în celelalte scene. Beppe singur.

BEPPE: Nu-mi mai pasă-dar! Poponete - vreau să-i tai o ureche, să știu că mă bagă la răcoare! La ea e zăvorâtă poartă. Și la noi. Lucietta și cumnată-mea s-or fi dus să pună o vorba pentru mine și pentru frate-meu Toni; și celelalte tot așa, să pună o vorba pentru Poponete. Aud lume! Tăcere, vine Orsetta! Hai vino, vino să te-ncaț eu!

TABLOUL 2

Libera, Orsetta, Checca. Cu maramă albe pe umeri. Cei de mai înainte.

LIBERA (*drăgăstoasă*): Beppe!

ORSETTA: Dragul meu Beppe!

BEPPE: La naiba cu voi!

CHECCA (*către Beppe*): Ba să te ia pe tine, dobitocule.

ORSETTA (*Checcai*): Gura! (*Către Beppe*;) Da ce-am făcut?

BEPPE: Ia uite cine vorbește!.

ORSETTA: Ce-am făcut?

BEPPE: Ce-ai de împărțit cu Poponete? De ce te-ai dus la el?

ORSETTA: Eu?

BEPPE: Da, tu.

ORSETTA: Cine ți-a zis așa ceva?

BEPPE: Cumnata-mea și soră-mea mi-au zis asta.

ORSETTA: Mincinoasele!

CHECCA: Oo, ce mincinoase sunt!

ORSETTA: A vrut să vorbească cu Checca. De-asta a venit.

LIBERA: Și apoi s-a dus la soră-ta și s-a așezat lângă ea.

ORSETTA: Și i-a cumpărat dovleac.

CHECCA: Într-adevăr, dacă-ți spun că Titta Nane a lăsat-o pe Lucietta?

BEPPE: Sora-mea a fost lăsată? De ce?

CHECCA: Pentru că s-a drăgostit cu Poponete.

ORSETTA: Cu ce-s eu de vină pentru toate astea?

BEPPE (*Orsettei*): Deci Poponete n-a venit să vorbească cu tine? (*Celorlalte*.) Cu Lucietta a vorbit?

ORSETTA: Da, păcătosule, nu mă crezi? N-o crezi pe biata Orsetta, care te iubește atât? Că atât am plâns pentru tine...

BEPPE: Păi ce mi-au tot îndrugat aici coțofenele astea?

LIBERA: Ca să scape ele, ne-au înfundat pe noi.

BEPPE (*amenințător*): Numai să vină acasă! Le-arăt eu lor!

ORSETTA: Liniște! Au venit!

LIBERA: Tăcere.

CHECCA: Să nu ziceți nimic!

TABLOUL 3

Pasqua, Lucietta. Cu maramele albe pe umeri. Cei de mai înainte.

LUCIETTA (*lui Beppe*): Ce e?
PASQUA (*lui Beppe*): Ce cauți aici?
BEPPE (*mânios*): Ce mi-ați spus voi?
LUCIETTA (*stingherită*): Hai aici, imediat!
PASQUA: Repede! Bietul de tine!
BEPPE: Ce-i ? Ce-aveți iarăși? (*Se apropie de ele și ele îl iau de mijloc.*)
LUCIETTA: Trebuie să pleci!
PASQUA: Trebuie să te ascunzi!

(*Între timp celelalte femei își scot maramele.*)

LUCIETTA: Am fost la Cancelarie, și nici n-a vrut să ne asculte.
PASQUA: Pe ele le-au primit și pe noi ne-au dat afară.
LUCIETTA: O să te bage-n temniță!
PASQUA: Fugi și ascunde-te!
BEPPE (*către Orsetta*): Așa! Vasăzică așa se omoară oamenii?
ORSETTA: Ce s-a întâmplat?
BEPPE: Mă țineți aici, să cad în cursă.
ORSETTA: Cine a zis așa ceva?
LUCIETTA: Eu am zis, eu!
PASQUA: Și noi știm tot! Tot!
LUCIETTA (*lui Beppe*): Du-te!
BEPPE (*Orsettei*): Mă duc... dar o să mi-o plătiți!

TABLOUL 4

Jupân Toni. Cei de mai înainte.

PASQUA: Bărbate!
LUCIETTA: Frate!
PASQUA: Du-te!

LUCIETTA: Du-te repede!

TONI: Tăceți! Nu vă fie frică. A fost jupân Vincenzo la mine și mi-a spus că a vorbit cu domnul cancelar, că lucrurile s-au aranjat și că putem umbla în voie.

LIBERA: Nu așa am zis și noi?

CHECCA: Acum suntem noi mincinoasele?

ORSETTA: Acuma vreți să săriți la gâtul nostru?

BEPPE (*către Pasqua și Lucietta*): Iar băgați zăzanie? Iar umblați cu născociri?

TABLOUL 5

Jupân Vincenzo. Cei de mai înainte.

ORSETTA: Ah, jupân Vincenzo! (*către Vincenzo*). Nu-i așa că lucrurile s-au limpezit Jupân Vincenzo?

VICENZO: Nu s-a limpezit nimic.

ORSETTA: Cum nimic?

VICENZO: Nu-i chip ca măgarul ăla încăpățânat de Poponete să se-mpace; și fără împăcare nu-i nimic de făcut!

PASQUA: Eee! Ia ascultă!

LUCIETTA: Nu v-am spus?

PASQUA: Să nu credeți nimic!

LUCIETTA: Du-te undeva unde ești în siguranță!

TABLOUL 6

Titta Nane. Cei de mai înainte.

PASQUA: Ah! Titta Nane, ce cauți aici?

TITTA NANE: Tocmai, caut ce vreau să caut!
LUCIETTA (*către Titta Nane*): Nu ți-e frică de zbiri?
TITTA NANE (*mânios*): Nu mi-e frică de nimic. (*Lui Vincenzo*.)
Am fost la loțiitor. M-a chemat la el și mi-a spus să
umblu slobod și să nu-mi fie teamă de nimic.
ORSETTA (*Luciettei*): Mai zi ceva, dacă poți. Îl avem pe
loțiitor de partea noastră.

TABLOUL 7

Portărelul. Cei de mai înainte.

PORTARELUL: Jupân Toni Cosarca, Beppe Gurăcască și
Titta Nane Vânjosul, veniți imediat cu mine la domnul
cancelar!
LUCIETTA: Vai de mine!
PASQUA (*Orsettei*): Unde-i temeiul vorbelor voastre?
LUCIETTA (*Orsettei*): Cum de vă puteți încrede în
Gurăspartă ăla de loțiitor?

TABLOUL 8

Isidoro. Cei de mai înainte.

LUCIETTA (*văzându-l pe Isidoro*): Uh!
ISIDORO: Cine mă dorește?
ORSETTA (*arătând-o pe Lucietta*): Ai de-acolo lustrisime. Eu
nu știu nimic.
LUCIETTA: Ce vreți cu bărbații noștri? Ce vreți să faceți cu
ei?

ISIDORO: Nimic. M-am prins să v-ajut și domnul cancelar are încredere în mine. (*Lui Vincenzo.*) Du-te jupân Vincenzo și caută-l pe Poponete și fă orice să-l aduci la mine.

VICENZO: Da, domnule; sunt gata când e vorba să fac un bine. Beppe, jupân Toni, veniți cu mine, am ceva să vă spun.

TONI: Iată-mă-s, cumetre. Cu dumneata mă duc și-n lună. (*Iese.*)

TITTA NANE (*pentru sine*): Eeee... eu nu-l slăbesc din ochi pe locțiitor.

BEPPE (*către Orsetta*): La revedere, Orsetta!

ORSETTA (*către Beppe*): Ești supărat?

BEPPE: Ah, de unde! (*Iese cu jupân Toni și jupân Vincenzo.*)

TABLOUL 9

Isidoro, Checca, Lucietta, Pasqua, Titta Nane. Apoi Orsetta și Libera.

CHECCA (*ca mai sus*): I-ați vorbit? Și ce-a zis?

ISIDORO (*ca mai sus*): Să fiu drept, n-a zis nici da nici ba. Dar cei două sute de ducați mi se pare că îi surâd. (*Către Titta Nane:*) Deci, să mergem Titta Nane.

LUCIETTA (*către Titta Nane*): Deci, domnul meu? Nici măcar o bucațică de la revedere?

ISIDORO (*către Titta Nane*): Salutați-o pe Checchina!

TITTA NANE (*prietenos*): Fetiță dragă...

(Lucietta fierbe.)

CHECCA: Mersi, Titta Nane.

TITTA NANE (*pentru el*): Ah, îmi place că Lucietta moare de necaz! Vreau să mă răzbun. (*Iese.*)

ISIDORO (*pentru sine*): Pentru mine și asta-i o plăcere!
(*Iese.*)

TABLOUL 10

Lucietta, Orsetta, Checca, Pasqua, Libera.

LUCIETTA (*ușor, către Pasqua*): Ai auzit ce i-a zis? „Fetiță dragă”, așa i-a zis!

PASQUA (*ușor, către Lucietta*): Ei, hai, nu mai bate câmpii.

LUCIETTA (*cu voce tare, ca să fie auzită de ceilalți*): Și ea, „mergi sănătos, Titta Nane, mergi sănătos!”

CHECCA: Ce-i domnișoară, mă îngâni?

ORSETT: Spune-i să se uite la ea!

LIBERA: Să vadă cât e de frumoasă!

LUCIETTA: Eu? O, de mine nu se prea poate vorbi! Eu la fapte urâte nu mă pricep!

PASQUA (*către Lucietta*): Ah, taci, nu te prinde. Nu știi cine sunt dumnealor?

ORSETTA (*către Libera*): Ce vrei să spui?

LUCIETTA: Fetele cu cap, mă rog dumitale, le lasă-n pace pe cele logodite, nu caută să le fure drăguții.

ORSETTA: Ce ți-am furat eu ție?

LUCIETTA: Titta Nane e logodnicul meu.

CHECCA: Titta Nane te-a părăsit.

PASQUA: Nu-i adevărat!

LIBERA: A auzit toată strada!

LUCIETTA: I-auzi, palavragioaica!

LIBERA (*cu ironie și furie*): Mai frumoasă decât sora-ta, asta s-o știi!

CHECCA: Nu meriți nici să-mi pronunți numele!

LUCIETTA: Biata nespălată!

ORSETTA: Ce-ai zis?

(Se apropie una de alta să se-ncaiere.)

PASQUA: Vă arde de joacă? Las' că vă scarmăn eu!

LIBERA: Pe cine?

ORSETTA: Pe valurile Diane! Te fac bucățele!

LUCIETTA: Vrăjitoare!

ORSETTA *(o lovește peste mână)*: Vorbește frumos!

LUCIETTA *(ridică mâinile să lovească)*: Oeee!

LIBERA *(împingând-o pe Pasqua)*: Ce, mă împingi?

ORSETTA: He he! *(Începe să lovească și toate se bat, țipând)*: Oeee... Oeee!

TABLOUL 11

Jupân Fortunato. Cei de mai înainte.

FORTUNATO: Ho, stați ho, muieri nebune! Ho, opriți-vă!

(Femeile se bat în continuare, țipând mereu. Fortunato e mereu între ele, până reușește să le despartă și le mână pe ale lui spre casă.)

ORSETTA: O să-ți smulg părul din cap! *(Intră.)*

PASQUA: Blestemat! De nu mă durea mâna asta așa tare, te culegeam de pe jos! *(Intră.)*

LUCIETTA: Și dumneata, ține minte domnule Mortăciune, dacă nu le judeci pe alea, îți trag o păruială de n-o să știi nici cum te cheamă. *(Intră.)*

FORTUNATO: Fir-ar! Blestematele! Muieri gâlce'! Numa'za'va! Bine spune zic'a'a... muiere, fiere, pofta-ți piere. *(Intră în casă.)*

TABLOUL 12

Camera în interiorul unei case particulare. Isidoro, Titta Nane.

TITTA NANE: Cu permisiunea dumitale, domnule locțiitor.

ISIDORO: Haide, cât suntem singuri, îți place de Checchina? O vrei?

TITTA NANE: Ca să vă spun adevărul, nu-mi place și nici nu cred că-mi trebuie.

ISIDORO: Ce? Dimineață ai zis altceva.

TITTA NANE: Ce-am zis?

ISIDORO: Ai zis „Nu știu, sunt pe jumătate legat”. M-ai întrebat ce zestre are și ți-am spus, mi s-a părut că-ți place zestrea, că-ți place și fata. Și acum umbli cu cioara vopsită?

TITTA NANE: Ilustrisime, eu nu umblu cu nimic. Trebuie să știți, ilustrisime, că mie mi-e tare dragă Lucietta. M-am aprins din gelozie. Și când omul e gelos, nu mai știe ce spune! Dimineață aș fi omorât-o și numai adineauri era să-i dau cu ceva în cap; dar când mă gândesc, pe cinstea mea, n-o pot părăsi! Ilustrisime, o iubesc!

ISIDORO: Minunat! Și eu care i-am chemat pe jupâna Libera și pe jupân Fortunato să le vorbesc de târgul nostru și să le-o cer pe Checca pentru dumneata!

TITTA NANE (*cu părere de rău*): Mulțumesc, ilustrisime.

ISIDORO: Așadar, n-o vrei?

TITTA NANE: Fără supărare, ba, ilustrisime.

ISIDORO: Du-te și lasă-mă atunci, că m-am saturat!

TITTA NANE: De ce vorbiți așa, ilustrisime? Eu sunt un biet pescar. Dar sunt om cinstit.

ISIDORO: Mă supără, căci eu unul tare m-aș fi măritat cu fata aia.

TITTA NANE: Mulțumesc pentru bunătatea dumitale.

TABLOUL 13

Jupan Vincenzo. Cei de mai înainte. Apoi Toffolo.

VICENZO: Iată-mă ilustrisime. În sfârșit l-am adus! Vine acum!

ISIDORO: Unde-i?

VICENZO: Toffolo, vino!

TOFFOLO (*către Isidoro, salutându-l*): Ilustrisime!

ISIDORO: Apropie-te!

TOFFOLO (*salutându-l încă o dată*): Ilustrisime Domn locțiitor!

ISIDORO: Ia spune, de ce n-ai vrut să te împaci cu oameniiăștia cu care te-ai sfădit azi dimineață?

TOFFOLO: Pentru că au vrut să mă omoare.

ISIDORO: Dacă-ți cer pace, înseamnă că nu vor să te omoare.

TOFFOLO: Ăștia-s niște tâlhari, ilustrisime.

TITTA NANE (*amenințându-l pe Toffolo, să vorbească mai frumos*): Oe! Oeee!

ISIDORO (*către Titta Nane*): Liniștiți-vă! (*Către Toffolo:*) Iar tu, vorbește cum se cuvine, altfel te bag la răcoare.

TOFFOLO: Cum porunciți, lustrisime.

ISIDORO: Știi că pentru pietrele pe care le-ai azvârlit meriți și tu să fii judecat; și că pentru șmecheria cu care ai venit să părăști o să fii osândit să plătești cheltuielile?

TOFFOLO: Eu sunt om sărac, ilustrisime; n-am bani de cheltuit. (*Către Vincenzo și Titta Nane:*) Pofțiți, omorâți-mă, sunt un om sărac.

ISIDORO (*pentru sine*): Asta pare un prostănac. Dar ascunde-n fundul sufletului o șiretenie soră cu diavolul.

VICENZO: Faceți pace și gata.

TITTA NANE: Da, dar să-i dea pace Luciettei și să nu mai roiască pe lângă ea.

TOFFOLO: Nici nu mă gândesc, frate, la Lucietta și nici nu mă învârt pe-acolo pentru ea!

ISIDORO: Atunci pentru ce?

TOFFOLO: Ilustrisime, și eu-s de însurat.

ISIDORO: Hai spune. Pe cine-ai tu acolo?

TOFFOLO: Ilustrisime...

VICENZO: Pe Orsetta?

TOFFOLO: Nu.

ISIDORO: Poate pe Checca.

TOFFOLO: Ha, ha! Bravo Ilustrisime, ați ghicit.

TITTA NANE: Minți!

TOFFOLO: Cum așa, mint?

TITTA NANE: Pentru că mi-au spus Checca, mătușa Libera și Orsetta că te-ai așezat lângă Lucietta și că i-ai cumpărat de-ale mâncării.

TOFFOLO: Am făcut-o numai ca să fac altcuiva în ciudă.

TITTA NANE: Cui?

ISIDORO (*către Titta Nane*): Liniștește-te! (*Către Toffolo.*) N-ai zis că-ți place Checca?

TOFFOLO: Mie da!

ISIDORO: Ai vrea s-o iei de nevastă?

TOFFOLO: Pe valurile Diane, și încă cum aș vrea!

ISIDORO: Și ea te vrea?

TOFFOLO: Ei asta-i cum! De ce să nu mă vrea? Mi-a spus niște vorbe, mi-a spus, că nici nu le pot da pe față. Sorsa m-a alungat... dar cum îmi fac luntre la Vigo, o s-o pot ține.

ISIDORO (*pentru sine*): De fapt, cred că e chiar potrivit pentru Checchina.

TABLOUL 14

Jupân Toni. Un servitor cu sticle de vin. Cei de mai înainte. Servitorul iese.

TONI (*încet, către Vincenzo*): Ei, cum e, jupân Vincenzo?
VICENZO (*încet, către Toni*): Bun, bun! Au ieșit la iveală niște lucruri... O să iasă totul foarte bine!
ISIDORO: Ia zi-i Toffolo, ai vrea să facem nunta?
TOFFOLO: Bine-ar fi lustrisime!
TONI: Oho, Toffolo, cu cine să fie nunta?
ISIDORO: Cu Checchina.
TONI: Iar frate-meu Beppe vrea să o ia pe Orsetta!
ISIDORO: Brava! Iar Titta Nane vrea s-o ia pe Lucietta!
TITTA NANE: Poate!
ISIDORO: Gata. Nu mai încap mofturi. Avem de făcut nunțile astea, aici o să veniți cu toții și o să vă cununați. Mă ocup eu de cele trebuincioase și cinăm împreună și ne petrecem!
TOFFOLO: Pace! (*Îl îmbrățișează pe Toni.*)
TONI: Pace! (*Îl îmbrățișează pe Toffolo.*)
TOFFOLO: Pace! (*Îl îmbrățișează pe Titta Nane.*)
TITTA NANE: Prietene! (*Îl îmbrățișează pe Toffolo.*)
TOFFOLO: Jupân Vincenzo! (*Îl îmbrățișează pe Vincenzo.*)
VICENZO: Prieteni, prieteni!

TABLOUL 15

Beppe și cei de mai înainte.

TOFFOLO (*Îl salută și îmbrățișează pe Beppe*): Pace prietene! Frate! Prietene!
BEPPE: Încetează. (*Către Toni:*) Ce zarvă, frate, ce zarvă!
ISIDORO: Ce s-a întâmplat?
BEPPE: Femei! Au țipat, s-au bătut, s-au scărmanat în toata legea!
TITTA NANE: Pe sângele Diane! Cum s-a întâmplat? (*Iese.*)
TONI: Mă duc să-mi apăr nevasta! (*Iese.*)

BEPPE: Iar harță, iar bătaie! (*Iese.*)
VICENZO: Stați! Stați! Nu vă pierdeți cu firea! (*Iese.*)
TOFFOLO: Să mi-o lase în pace pe Checca! (*Iese.*)
ISIDORO: Fi-v-ar găștile de ras să vă fie! Idioților!

TABLOUL 16

*Ulița cu case, ca mai înainte.
Lucietta, Orsetta la ferestrele caselor lor. Pasqua,
dinăuntru.*

LUCIETTA: Ce? Nu-l mai vrei pe fratele meu? Nici nu ești de nasul lui!

ORSETTA: Oh! Nimic mai simplu decât să găsesc pe altcineva!

LUCIETTA: Pe cine să găsești?

ORSETTA: Pe cine îndrăznești!

LUCIETTA: Încă un pic și vorbești în poezie!

ORSETTA: Știe tot târgu' că ești fără perdea.

LUCIETTA: Da, dac-aș fi ca tine.

ORSETTA: Tine-ți pliscul, că eu sunt fată cuminte.

LUCIETTA: Dac-ar fi cum spui, te-ai purta altfel!

ORSETTA: Gura, palavragioaico!

LUCIETTA: Muma gâlcevilor!

PASQUA (*dinăuntru, cheamă cu voce tare*): Lucietta, intră în casă!

LUCIETTA: O să-ți iei catrafusele de-aici!

ORSETTA: Cine?

LUCIETTA: Tu!

PASQUA (*dinăuntru*): Lucietta!

ORSETTA (*se încruntă*): Aha, deci așa!

LUCIETTA: Nu mă prinzi tu! (*Se dă înapoi.*)

PASQUA (*dinăuntru, strigând tare*): Lucietta, vino înăuntru, Lucietta!

LUCIETTA: O să dispari de-aici!

ORSETTA: Cine?

LUCIETTA: Tu!

PASQUA (*dinăuntru*): Lucietta!

ORSETTA (*se încruntă*): Ahaa... așa deci!

LUCIETTA: Nu mă prinzi, nu mă prinzi! (*Se dă înapoi.*)

ORSETTA: Tâmpito ce ești! Eu o să mă mărit curând! Dar tu? Biata de tine, cine te-o vrea pe tine o să se sature!

LUCIETTA (*iese la fereastră*): Nu-mi pasă!

ORSETTA: Vulpea e sătula când strugurii sunt acri!

LUCIETTA: O să se-nsoare cu nespălata aia de soră-ta!

ORSETTA: Vorbește frumos!

PASQUA (*dinăuntru*): Lucietta!

LUCIETTA: Mie, numai să vreau, și nu-mi lipsesc pretendenții.

ORSETTA: Ha, da' știu, știu ca ai unul pe sus care te-ngrijește!

LUCIETTA: Gura! C-o să te căiești!

PASQUA (*dinăuntru*): Lucietta! Lucietta!

ORSETTA (*bătându-și joc de Lucietta*): Nu mai pot de frică!

ORSETTA: Mac, mac, mac, mac!

LUCIETTA: Mă duc, să nu-mi pară rău dup-aia de ce fac! (*Se retrage.*)

ORSETTA: Du-te, du-te! Și ai grijă, să nu te declare nebună! (*Se retrage.*)

LUCIETTA (*iese iar la balcon și o strigă pe cealaltă pe poreclă*): Galușcăăă!

ORSETTA (*iese iar și ea și face la fel*): Gurăspartăăă!

LUCIETTA: Bleah! (*Se retrage.*)

ORSETTA: Gâscă proastă! (*Se retrage.*)

LUCIETTA (*iar revine, ironică și disprețuitoare*): Vai, bujor frumușel ce ești!

ORSETTA (*revine iar, ironică*): Vai, bobocel de trandafir!

TABLOUL 17

Titta Nane. Apoi Toni, Beppe. Cei de mai înainte.

TITA NANE (*Luciettei*): Oe! Ce-ai zis tu de mine?

LUCIETTA: Mai du-te învățându-te! Du-te și vorbește cu Checca! (*Iese.*)

ORSETTA (*către Toni*): Ah, oamenii obișnuiți sunt toți la fel!

BEPPE: Orsetta! Orsetta!

ORSETTA: Valea! (*Iese.*)

TONI (*lui Titta Nane*): Iar tu, să nu mai intri în casa mea! Și pe tartana mea să nu mai vii! Să-ți cauți alt stăpân! (*Intră în casă.*)

TABLOUL 18

Titta Nane. Apoi Vincenzo. Apoi Toffolo. Apoi Isidoro.

TITTA NANE: Ce mai nebunie! Cineva tot o să mi-o plătească!

VICENZO: Ce s-a întâmplat Titta Nane?

TITTA NANE: Pe sângele Diane! Armele! Să scoatem armele!

VICENZO: Aoleu, ai înnebunit deja! Nu te pripi.

TITTA NANE: Mă las spânzurat, dar mai întâi, pe sângele Diane, o să jupoi eu pe câțiva!

(Vin Isidoro cu Toffolo.)

TITTA NANE (*fluiera, apoi pauză*): Ah, jupân locțiitorul!

TABLOUL 19

Isidoro, Toffolo.

ISIDORO (lui Toffolo): Vino-ncoace, Toffolo.

TOFFOLO: Ilustrisime!

ISIDORO: Vrei să stăm de vorbă cu fata asta să vedem dacă nu putem încheia înșurătoarea?

TOFFOLO: Cum să nu, lustrisime! Dar trebuie să vorbiți întâi cu rudele ei!

ISIDORO: Atunci să mergem într-acolo.

TOFFOLO: Dar eu în casa aia nu îndrăznesc să intru.

ISIDORO: Și de ce nu?

TOFFOLO: În Chioggia, ilustrisime, un flăcău nu poate intra unde-s fete de măritat.

ISIDORO: Și totuși știu că vă drăgostiți tot timpul.

TOFFOLO: Pe stradă, ilustrisime, pe stradă ne drăgostim; pe urmă trimitem pe cineva să le ceara, și după ce le-a cerut putem intra și noi.

ISIDORO: Cheamă-i afară atunci.

TOFFOLO: Oeee! Jupân Fortunato, sunteți acasă? Jupâna Libera!

TABLOUL 20

Donna Libera. Cei de mai înainte. Apoi Fortunato.

ISIDORO (*pentru sine*): Ah, cu surda asta n-o scot la capăt!

LIBERA: Ce-i? Ce dorești?

TOFFOLO: Domnul locțiitor este aici...

LIBERA: Porunciți, lustrisime!

ISIDORO: Cum așa? Nu mai ești surda?

LIBERA: Ah, nu, ilustrisime! A fost o răceală. Mi-a trecut.

ISIDORO: Așa repede?

LIBERA: De la o clipa la alta.
ISIDORO: Firește, ai devenit surdă ca să nu...
FORTUNATO (*lui Isidoro*): Ilustrisime!
ISIDORO: Mă bucur că-i aici și domnul Brotăcel. Am venit să-mi spuneți dac-o măritați pe Checchina.
LIBERA: Dacă s-ar putea, ilustrisime! Aș da-o cu plăcere! Aveți vreun pretendent?
ISIDORO (*arătând pe Toffolo*): Iată-l aici! Vă place pretendentul?
FORTUNATO: Toffolo? Toffolo? Care caută pricini cu lumânarea?
TOFFOLO: Nu fac așa ceva, dacă sunt lăsat în pace.
LIBERA: Dar cum vrei să ții nevasta cu o scândură de luntre?
TOFFOLO: Îmi fac luntre mare!
LIBERA (*către Fortunato*): Ce părere ai bărbate?
FORTUNATO (*către Libera*): Hai să ne învoim femeie, hai să ne-nvoim!
ISIDORO (*către Libera*): Chemați fata. Vrem să auzim ce-are de zis.
LIBERA: Oe, Checca!
FORTUNATO (*strigând tare*): Checca! Checca!

TABLOUL 21

Checca, cei de mai înainte.

CHECCA: Iată-mă-s: ce vreți de la mine?
LIBERA: Nu știi?
CHECCA: Ba da! Am auzit tot!
FORTUNATO: Ei brava! Ne spionezi! Brava!
ISIDORO (*către Checca*): Deci, ce zici de asta?
CHECCA (*către Isidoro*): Vreau să vă spun ceva.
ISIDORO: Te rog.

CHECCA (*către Isidoro*): Cu Titta Nane nu-i nici o nădejde?
ISIDORO (*încet, Checcai*): Mi-a spus un NU cât e el de mare.
CHECCA (*încet, către Isidoro*): Da de ce?
ISIDORO (*încet, către Checca*): Pentru că e îndrăgostit de
Lucietta.
TOFFOLO: Ilustrisime, domn locțiitor!
ISIDORO: Ce-i?
TOFFOLO: Vreau să aud și eu ce vorbiți!
ISIDORO (*Checcai*): Atunci, hotărăște-te: îl vrei sau nu-l
vrei?
CHECCA (*Liberei*): Ce zici, soro? (*Lui Fortunato*): Ce zici,
cumnate?
LIBERA (*Checcai*): Ce zici? Îți place?
CHECCA: De ce nu?
TOFFOLO (*jubilând*): Oh scumpa mea! Mă vrea! Scumpa
mea!
ISIDORO: Așadar, copii, vrabia din mana nu se dă pe
cioara de pe gard! Să-i dăm zor cu cununia!

TABLOUL 22

Orsetta, cei de mai înainte. Apoi Beppe.

ORSETTA: Ce? Checca se mărită înaintea mea? Niciodată!
FORTUNATO: Da, da, da, așa e, da, da, da!
CHECCA: Ce, ți-e ciudă? Mărită-te! Cin' te ține?
FORTUNATO: Desigur, mărită-te, dacă-ți vine cheful!
LIBERA (*Orsettei*): Ai avut un logodnic. De ce l-ai
îndepărtat?
ISIDORO (*Liberei*): Nu era cumva Beppe logodnicul?
LIBERA: Da signiore, Beppe era.
FORTUNATO: Da, da, Beppe.
ISIDORO: Un moment. (*Spre casa, lui Beppe.*) Beppe în
casa?

BEPPE: Iată-mă-s ilustrisime.
ISIDORO: De ce ești supărat pe Orsetta?
BEPPE: Eu pe ea ilustrisime? Ea m-a alungat!
ISIDORO (*Orsettei*): Ai, ai auzit jupâneasă?
ORSETTA: Dar nu știți că mânia te face orb? Că nu mai știi
ce zici la mânie?
ISIDORO (*către Beppe*): Ai auzit? Nu mai e supărată!
BEPPE: Și mie-mi trece repede.
ISIDORO (*Orsettei*): Buun. Atunci toate sunt iar la locul lor.
Dă-i mana ta lui Beppe!

TABLOUL 23

Lucietta, cei de mai înainte.

LUCIETTA (*către Beppe*): Cum, nesăbuitule! Îndrăznești s-o
iei de nevastă pe asta, care ne-a ocărât?
ISIDORO (*pentru el*): Din ce în ce mai bine!
ORSETTA (*Luciettei, mânioasă*): Ce-s vorbele-astea?
LIBERA: Eee! Nu-ncepe iar!
FORTUNATO: Hooo! HOO!
BEPPE: Ce vrea să-nsemne asta? Ce să fac? Vreau și eu să
mă-nsor.
LUCIETTA: Mai întâi trebuie să mă-nsor eu! Atâta timp cât
eu sunt aici, să nu-mi vină alte cumnate!
ISIDORO (*lui Beppe*): Dar de ce n-o măritați?
BEPPE: Pentru că Titta Nane a părăsit-o.
ISIDORO: Unde e el acum? Toffolo, du-te și adu-l imediat
pe Titta Nane!
TOFFOLO: Da, ilustrisime (*Checcai*;) Vin imediat, Checca!
Vin imediat! (*Iese.*)
LUCIETTA (*pentru sine*): Văd că Checca-i logodită cu
Poponete; înseamnă că nu mai am de ce să fiu geloasă
din pricina lui Titta Nane.

ISIDORO: Nu vreți voi acum să faceți pace și să fiți iarăși prietene?

LUCIETTA: Dacă mă lasă-n pace, le las și eu.

ISIDORO (*Liberei, Orsettei și Checcai*): Ce ziceți?

ORSETTA: Ah, și din partea mea!

ISIDORO: Și dumneata, Checca?

CHECCA: Pe Diana! Eu vreau să trăiesc în pace cu toată lumea!

ISIDORO: Atunci faceți pace și dați-vă o sărutare pe obraz!

TABLOUL 24

Pasqua. Cei de mai înainte.

PASQUA (*Luciettei*): Ce înseamnă asta? Vrei să te împaci cu astea? Cu asemenea lume?

ISIDORO: Liniștiți-vă!

PASQUA: Nu, nu mă liniștesc, pe mine încă mă doare mâna! Nu vreau să mă liniștesc!

ORSETTA (*pentru sine*): Păcat că nu te-am schilodit.

ISIDORO: Gata! Că altfel nu se mai face nici o cununie!

LIBERA: Haide Pasqua...

PASQUA: Vin... (*Se îmbrățișează.*)

LIBERA: Și voi, fetelor. (*Se îmbrățișează și se sărută pe obraz*).

ISIDORO: Bravo, frumos din partea voastră! Și să vă țină cât mai mult!

ULTIMUL TABLOU

Vicenzo, Titta Nane, Toffolo. Cei de mai înainte. Apoi un slujitor.

VICENZO: Iată-ne, ilustrisime!

ISIDORO: Ia veniți încoace! Toate necazurile să fie uitate și iertate! (*Către Titta Nane:*) Titta Nane! Vrei să te însori cu Lucietta?

TITTA NANE: Eu, ilustrisime? Eu nu mă însor cu ea niciodată!

ISIDORO: Minunat!

LUCIETTA (*pentru sine*): Să nu-l faci bucățele, ca pe un ciortan?

PASQUA (*către Titta Nane*): Ia ascultă! Checca se mărită acum cu Toffolo!

TITTA NANE: Să se mărite, dacă vrea!

ISIDORO (*lui Titta Nane*): Și de ce nu o mai vrei pe Lucietta?

TITTA NANE: Pentru că m-a trimis... la necuratul! Da, așa a făcut!

LUCIETTA: I-auzi! Da' tu ce mi-ai zis apoi?

ISIDORO: Ei gata, cine vrea, vrea și cine nu, să fie sănătos. Checca și Toffolo, dați-vă mâna!

TOFFOLO: Iată-mă-s!

CHECCA: Și eu!

ORSETTA: Nu domnule, stați așa! Întâi trebuie să mă mărit eu!

ISIDORO: Haide Beppe, fi deștept.

BEPPE: Eu nu mă las rugat.

LUCIETTA (*lui Beppe*): Nu domnule, dacă nu mă mărit eu, nu te măriți nici tu!

PASQUA: Are dreptate Lucietta!

TONI: Și eu ce sunt? Eu nu trebuie să mă amestec?

ISIDORO: Știți ce zic eu? Să vă ia apele pe toți! Mie mi-a ajuns! (*Vrea să plece.*)

CHECCA (*lui Isidoro*): Hai, nu plecați!

FORTUNATO (*lui Isidoro*): Ilustrisime!

ORSETTA (*lui Isidoro*): Rămâneți!

FORTUNATO (*lui Isidoro, oprindu-l*): Ilustrisime!

LUCIETTA (*lui Isidoro*): Puțină răbdare...

ISIDORO (*Luciettei*): Din pricina dumitale are de suferit toată lumea!

LUCIETTA: Va rog, ilustrisime, din pricina mea nu vreau să suferă nimeni. Titta Nane nu mă vrea? Foarte bine. Dar ce i-am făcut? La orice vorba rea de-a mea el a răspuns de o mie de ori mai rău. Dar eu îl iubesc și-l iert și dacă el nu vrea să mă ierte, e semn că nu mă iubește.

PASQUA (*liniștitoare*): Lucietta!

ORSETTA (*către Titta Nane*): Plânge.

LIBERA(*către Titta Nane*): Plânge.

CHECCA (*către Titta Nane*): Ce rău îmi pare!

TITTA NANE (*pentru sine*): Dacă nu mi-ar fi rușine! (*Către Lucietta, țărănește*) Ce-ai?

LUCIETTA (*plângând*): Nimic.

TITTA NANE (*Luciettei*): Încetează!

LUCIETTA: Ce vrei?

TITTA NANE: Ce-i cu smiorcăiala asta?

LUCIETTA (*pățimaș, către Titta*): Câine! Ucigașule!

TITTA NANE (*poruncitor*): Tac!

LUCIETTA: Vrei să mă lași?

TITTA NANE: Vrei să mă mai necăjești?

LUCIETTA: Nu.

TITTA NANE: Ți-s drag?

LUCIETTA: Da.

TITTA NANE: Jupân Toni, Donna Pasqua, ilustrisime, cu voia dumneavoastră. (*Luciettei*;) Dă-mi mana!

LUCIETTA (*îi dă mâna*): Iată!

TITTA NANE (*tot țărănește*): Ești nevasta mea!

ISIDORO: Minunat! (*Către servitor*;) Uraa!

SERVITORUL: Ilustrisime!

ISIDORO: Du-te repede și fă ce-am spus!

SERVITORUL: Imediat! (*Iese.*)

ISIDORO: Haide Beppe! E rândul tău!

BEPPE: Eu? Ia te uita ce ușor merge! Jupân Fortunato, Dona Libera, ilustrisime, cu îngăduința dumneavoastră (*Îi dă mana Orsettei*). Bărbat și nevastă!

ORSETTA (*Checcai*): Ei poftim, acu' poți să te măriți și tu! Nu mai am nimic împotrivă!

ISIDORO: Toffolo, cine urmează?

TOFFOLO: Eu! Jupân Fortunato, Donna Libera, ilustrisime, cu permisiunea dumneavoastră... (*Vrând să ia mana Checcai.*)

CHECCA (*către Isidoro*): Ha! Și zestrea?

ISIDORO: Ți-am promis! Mi-am dat cuvântul!

CHECCA (*către Toffolo*): Iată, îți dau mâna.

TOFFOLO: Nevastă!

CHECCA: Bărbate!

TOFFOLO: Iuhuuu!

FORTUNATO: Trăiască în veselie și belșug! (*Liberei.*)

Nevastă, parcă simt și eu un pic de emoții acum!

ISIDORO: Mirii mei, fiți veseli! V-am pregătit niște bunătăți, am adus și lăutari, veniți cu mine să petrecem. Să mergem și să se-ncingă dansul.

LUCIETTA: Da, domnule, să dansam, căci suntem miri și mirese; dar înainte de asta, vreau să vă spun două cuvinte. Vă sunt îndatorată pentru tot ce-ați făcut pentru mine și pentru fetele astelalte; dar mi-ar cășuna dacă dumneavoastră, străin de locurile noastre, ne-ați vorbi de rău când ați pleca de-aici și ne-ați scoate faima că femeile din Chioggia-s gâlcevitoare. Căci ce-ați văzut și ce-ați auzit n-a fost decât o întâmplare. Suntem femei cumsecade și vrednice de cinste; numai că suntem vesele și vrem să petrecem, vrem să dansăm și să țopăim. Și mai vrem ca toată lumea să poată striga: Trăiască femeile din Chioggia! Trăiască femeile din Chioggia!

---- CORTINA ----